

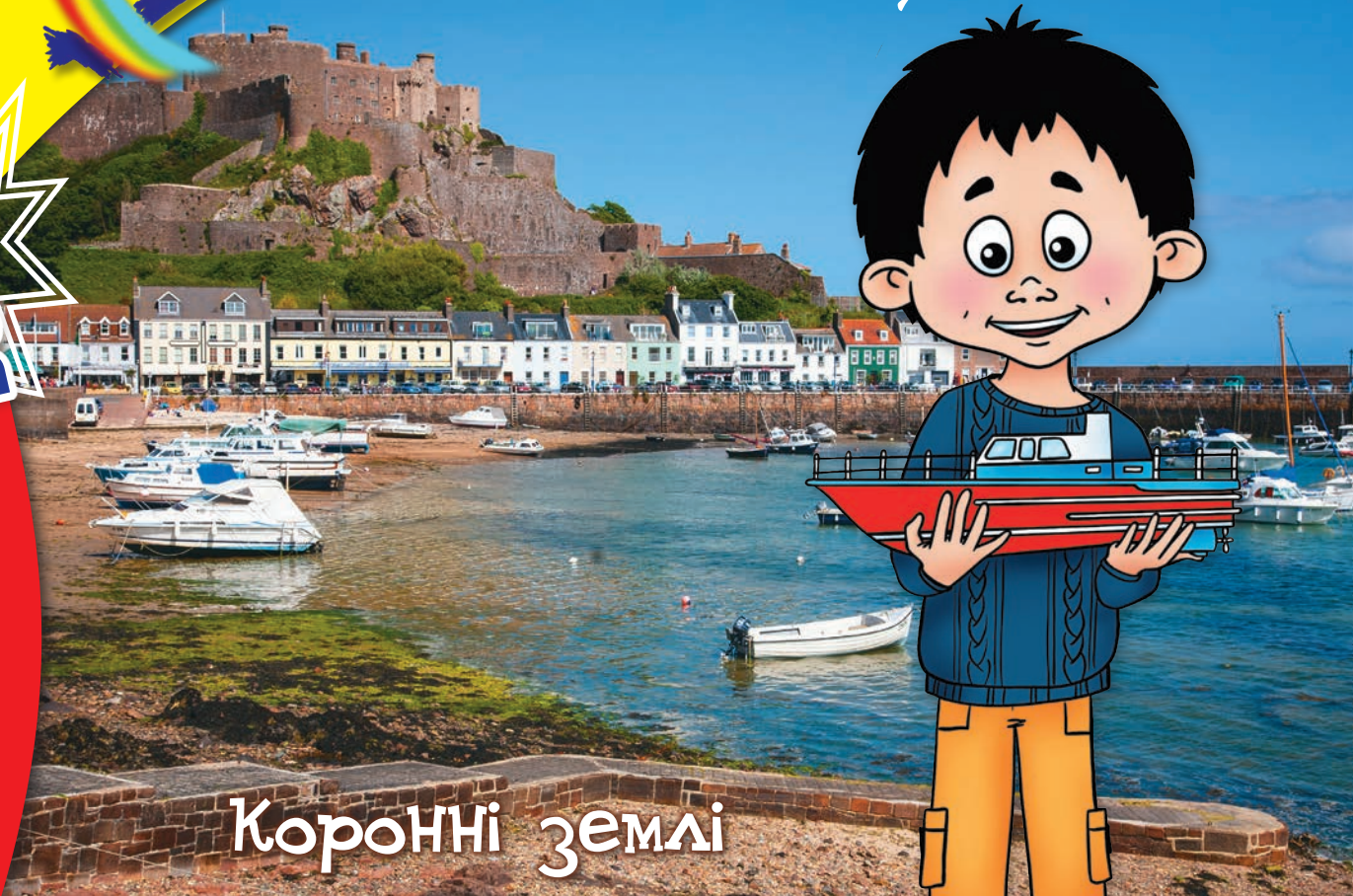
НАСТІЛЬНА
ГРА

БОНУС

ЗАХОПЛИВІ
ЗАВДАННЯ ДЛЯ
ТЕБЕ

Там, де ти не був...
Випуск 9 (100)

Коронні землі

Незабутні пригоди в пошуках ГОЛОВНОГО

Щоб розкрити таємниці Друзьболандії та стати її Вартовим, тобі знадобляться спеціальні КЛЮЧІ. Ось вони:

ДРУЖБОЛАНДІЯ – прекрасна Небесна країна, у якій панують добро та любов.

ТВОРЕЦЬ І ПРАВИТЕЛЬ країни – Бог.

СТАРОДАВНЯ КНИГА – це Біблія, у якій записані головні закони Друзьболандії.

СЛІДИ ДРУЖБОЛАНДІЇ – це все добре й прекрасне на нашій планеті, що нагадує нам про Небесну країну.

ВАРТОВІ ДРУЖБОЛАНДІЇ – люди, які шукають і зберігають у своєму серці ці сліди.

до деревинних відходів. Адже щойно він занюхає аромат свіжообструганого дерева, як одразу вирушає на пошуки дерев'яних кучериків.

Цього разу Бобошці пощастило: біля татової майстерні з'явилася ціла купа стружки. Дядько Володя майстрував для Вартових будиночок на дереві. О, це заповітна мрія всіх дітлахів світу! Власна хатинка над землею, з дахом, вікнами та дверима. Дім, де можна відпочивати й приймати гостей, влаштувати обіди й просто мріяти!

Звісно, друзі зовсім не збиралися розлучатися з улюбленим вагончиком. Адже це справжня штаб-квартира їхнього Клубу Вартових Друзьболандії, особливо в останній час, коли і дорослі, і малі змушені обмежувати особисті зустрічі. Діти багато часу проводять онлайн, влаштовують відеоконференції, діляться новинами, знайомляться з друзями друзів. Хіба думали Яша, Тишка, Михайлик і Марійка, створюючи свій клуб, що діти в різних куточках світу залюбки шукатимуть і знаходитимуть нові сліди Прекрасної Країни, а потім розповідатимуть про це одне одному!

– Гав-гав-гааав! – Бобошка загавкав так жалібно, що не тільки тато вибіг із майстерні, а й мама з дому, і Вартові зі штабу.

Пес сидів на купі розкиданої тирси й жалісно скавучав, намагаючись щось дістати з лапи.

– Цвях! – коротко пояснив тато мамі й дітям, коли ті підбігли. – Серед тирси вияви-

Як розважаються собаки? Хтось полюбляє ганятися за котами, а хтось – за м'ячиком; хтось любить багато гуляти, а хтось – дивитися телевізор; хтось – гризти капці, а хтось – ховатися. Бобошка просто в захваті від тирси! Не зрозуміло, звідки у водоплавного пса така пристрасть

лася дошка із цвяхом, і Бобошка проколов лапу.

– Треба терміново бігти до тітки Олі! – закричали діти, а пес, ніби відчуваючи, що його жаліють, заскавучав ще більше.

– Ми підемо, а Бобошка поїде, – сказав тато, підкочуючи ручний візок, куди пес охоче переліз, адже кататися він любив не менше, ніж бавитися стружкою.

До сусідів у приватну ветеринарну клініку їхати було недалеко. Доки тітка Оля обробляла рану Бобошки, тато, мама й діти сиділи в приймальні.

– О, і тут конкурс! – вигукнула Марійка, побачивши на стіні плакат із написом «Уперше! Онлайн-виставка собак». — Погляньте: переможець дістане зображення корони на своїй сторінці на три місяці. Знову корона! Дівчатка з нашого класу теж влаштували конкурс «Королева фіалок». Там потрібно придумати костюм і сфотографуватися в ньому. У кого з них буде найбільше вподобайок, та й стане королевою! Дівчатка дуже хвилюються, а Світланка навіть захворіла!

– Якийсь «коронавірус», тільки навпаки! – пожартував Тишка. – Замість захищатися від корони, усі хочуть її отримати.

– А навіщо ці корони? – запитав Михайлик. – Вони ж не справжні!

– Для когось це просто бажання перемогти, – відповів тато. – Як на змаганнях. Це корона для себе, символ того, що ти можеш досягти успіху.

– А для когось, – втрутилася в розмову мама, – це бажання відчути себе найкращим серед інших або ж прагнення бути помітним. Причин багато!

– А справжніх королів і королев зі своїми королівствами у світі багато? – поцікавився Михайлик.

– Я точно не знаю, – відповів тато. – Думаю, що приблизно в тридцяти державах є королі, королеви, принци та принцеси. Найвідомішою є англійська монархія. Тривалий час їй підпорядковувалося багато країн. Нещодавно я вперше прочитав про коронні землі. Доки Бобошці обробляють рану, можу про них розповісти.

– Чудово! – зраділи Вартові.

Та й як не радіти, адже їхні...

Crown Dependencies

КОРОННІ ЗЕМЛІ –

це Нормандські острови Гернсі та Джерсі в протоці Ла-Манш, а також острів Мен в Ірландському морі. Вони не входять до складу Королівства Великої Британії, а належать Короні, тобто королівській сім'ї Англії. Усіма трьома незалежними державами правлять бейліфи, яких призначає особисто англійська королева.

ІСТОРІЯ В КАМЕНІ

В усіх Нормандських островів давня й багата історія, пов'язана з війнами та піратством, тому на **Гернсі** досі збереглося багато фортець і замків. Найвідоміший із них – палац Корнет, якому майже 800 років. Скільки разів його руйнували й підривали, а він і досі стоїть!

СПОРТИВНИЙ ВІДПОЧИНОК

Кажуть, що по периметру Гернсі можна об'їхати автобусом за півтори години, а велосипедом – за день. Щоправда, велосипедистам, на відміну від автобуса, знадобиться час для перепочинку!

Окрім поціновувачів велосипедних прогулянок, можна зустріти й прихильників **коастерингу**. Суть цього захоплення в тому, щоб пересуватися пішки або вплав уздовж скелястої берегової лінії. Для цього можна використовувати різні човни, окрім моторових. Іноді під час такої прогулянки доводиться лазити по скелях і стрибати у воду. Виходить захоплива, хоч і не дуже проста подорож!

ЯСКРАВА ГАВАНЬ

У гавані гойдаються на хвилях яскраво розмальовані човни, яхти та катери. Часто серед них можна побачити цікаві назви: «Ловець снів», «Ванільна орхідея», «Немає проблем» і навіть «Одеса»!

СЕНТ-ПІТЕР-ПОРТ

ГЕРНСІ

МОЛОЧНИЙ ОСТРІВ

Місцеві стверджують, що їхній острів – це країна, «де тече молоко та мед». Угодовані, рясні, золотисто-білі корови гернсійської породи дають жирне молоко, із якого виготовляють чудові йогурти, сир і морозиво, а мед, зібраний з острівних трав, за традицією завжди подають на сніданок.

ВИШИТА ІСТОРІЯ

У цих гобеленів цікава історія. Точніше, вони самі з нею знайомлять: на кожному гобелені острів'яни зобразили події одного століття з історії свого острова, починаючи від XI до XX століття. Галерея гобеленів розташована в столиці – місті Сент-Пітер-Порт. Усі змальовані події пояснює аудіогід – пристрій, який видають кожному відвідувачу.

СИМВОЛИ ГЕРНСІ

Серед символів цієї невеликої держави є і **місцеві корови**, і прекрасна **лілія Гернсі**, і навіть **віслюк**! «Уперті як віслюк, але з ударом коня» – так кажуть про себе острів'яни, а в місцевих садах часто можна натрапити на скульптуру віслюка, який визирає з-за кущів.

Місцевий **гернсійський светр** також є символом острова.

Ось уже декілька століть матері передають донькам мистецтво його в'язання. Він слугує теплим, цупким і практично непромокним одягом для моряків.

О. ДЖЕРСІ

Картопля
Роял Джерсі

Замок Монт-Оргей

Кукурудзяні
лабіринти

Сад
мушель

Пішохідні
прогулянки

Сад
орхідей

Усюдихід-амфібія

Риболовля

Парк дикої
природи

СЕНТ-ГЕЛІЄР

За однією з найпопулярніших версій, назва Джерсі складається з двох слів «трава» й «острів». Виходить «трав'яний острів». Завдяки теплому клімату тут і справді дуже зелено, трава подекуди така густа й м'яка, що лежати на ній – одне задоволення. Зовсім не хочеться вставати й іти геть!

Понад 800 років **замок Монт-Оргей**, що означає «горда гора», кидає тінь на мальовниче рибальське селище Горі. Цю споруду вважають однією з найгарніших фортець у Європі.

Острів Джерсі майже удвічі більший за свого «брата» Гернсі, однак і його можна досліджувати під час велосипедних або пішохідних прогулянок. Місцеві жителі так і роблять: часто влаштовують пішохідні марафони та фестивалі. Наприклад, осінній «Тиждень ходьби» передбачає п'ятиденний маршрут навколо острова із зупинками для ночівлі й обідів у місцевих кав'ярнях.

Це місцевий **усюдихід-амфібія**. Він доправляє людей до Єлизаветинської фортеці: під час припливу – уплав, а під час відпливу – піском. Зручна машина: у воді не тоне й у піску не грузне!

Майже цілий острів розораний під поля, звісно, крім лісів, парків і пасовиськ. На полях вирощують місцевий унікальний і дуже смачний сорт **картоплі Роял Джерсі**. Фермери дбайливо захищають дорогоцінні бульби від негоди та шкідників, а також удобрюють землю водоростями з узбережжя. Кажуть, англійська королева віддає перевагу саме цьому сорту картоплі, а не жодному іншому!

Назви вулиць на острові французькі. Туристи можуть здійснити таку прогулянку: з вулиці Рю де Бісквіт перейти на проспект Рю де Бульйон, а далі прямувати бульваром Шале д'Олів'є. Найімовіріше, французькою мовою назви читаються інакше, але ж смачно виходить, чи не так?

Amazin Maze – це дитячий парк пригод. Сюди приходять, щоб покататися на тракторах, відшукати скарб у кукурудзяних лабіринтах, відвідати шоу папуг... Так, тут багато цікавинок, головне – прийти якомога раніше, щоб усе встигнути!

Ще одне незвичайне місце – Сад мушель. Дивовижно, яку красу можна створити власноруч! А головне тут – фантазія, бажання, терпіння та праця!

Багато дітей мріє про власний зоопарк, але, виростаючи, забуває про це. Однак хлопчик Джеральд, який теж у дитинстві мріяв побудувати зоопарк, коли виріс, став відомим натуралістом і в старовинному маєтку Огр на острові Джерсі організував Парк дикої природи Джеральда Даррела. Він та його послідовники збирають тварин, яким у дикій природі загрожує вимирання.

Тут усе облаштовано насамперед для зручного проживання звірів. Наприклад, у вольєрі з потішними сурикатами під скляним ковпаком опиняються не звірята, а самі люди!

Мен – невеликий острівцець в Ірландському морі, зусібіч оточений знаменитими сусідами: Великою Британією та Ірландією. Розміри острова – лише 51 км завдовжки й 25 км завширшки, але на ньому вмістилися маленькі міста та села, замки, ліси й зелені пасовиська з вівцями та коровами.

Тут досі зберігся вже єдиний у світі робочий **кінний трамвай**.

На квитку вказують ім'я коня, який цього разу везе за маршру-

том. Загалом на набережній міста Дуглас працює четверо коней породи Шайр. Вони змінюють один одного протягом дня, а наприкінці маршруту їх щоразу частують морквою.

МЕН

Трискеліон – символ Мену. Ці три ноги можна побачити всюди: на стінах, на лавках, на дорогах і на транспорті. «Як не кинеш, встоїть» – ось що означає цей знак. Таке гасло острова!

Возити трамваї – важка робота. Настає час, коли коні більше не можуть її виконувати. Тоді тварин відряджають «на пенсію»

до спеціального притулку для коней, де про них дбають, годують і випускають паситися на луки. Поні й віслюки теж мешкають у цьому чудовому прихистку, на утримання якого острів'яни жертвують свої кошти.

Щороку тут відбуваються **найвідоміші мотоперегони – TT**. Маленький острів приймає гостей з усього світу. Ревіння двигунів, скрип гальм, крики вболівальників... Швидкісний рекорд на цих перегонах – 331,5 км/год!

Знайомся: це «Леді Ізабелла» – водяне колесо, збудоване для відкачування води з колись робочої шахти. Колесо досі крутиться, але вже не для роботи, а щоб розважати туристів. Жителі Мену пишаться своєю «Ізабеллою». Ще б пак, адже це найбільше водяне колесо у світі!

На острові люблять «давнину». Фортеці оберігають, старі будинки не перебудовують, а дороги не розширюють. І хоч у всіх є сучасні автомобілі, багато людей залюбки дістається до місцевого аеропорту справжнісіньким **паротягом**. У ньому теж є старовинні вагони: з окремим входом до кожного купе прямо з перону. Дуже зручно!

Невеличке містечко **Каслтаун** – колишня столиця острова. Якщо касл – означає «замок», а таун – «місто», то виходить – «замкове місто»? Очевидно, так, тому що замок тут справді є. **Середньовічний палац Рашен** напрочуд добре зберігся й на свої понад 700 років має прекрасний вигляд.

Цей годинник на стіні замку подарувала англійська королева 400 років тому, і відтоді він показує правильний час. У ньому лише одна стрілка – та, що вказує на годину, як і було заведено за тих часів. І це найбільша годинникова стрілка у Великій Британії!

НЕЛЕГКА КОРОНА

Корона – це нелегко! По-перше, це твердження правдиве в прямому значенні слова, тому що багато корон важить 1 кг і більше. Здається, кілограм – це небагато, а ти спробуй походити з таким вантажем на голові, та ще й намагаючись його не впустити!

По-друге, це нелегко в переносному значенні, адже корона – символ великої влади, а велика влада – це часто не можливість робити все, що завгодно, а насамперед дуже велика відповідальність!

Побуває такий вислів: «Ох, важка ти, шапка Мономаха!» Кажучи про важкість, мають на увазі не масу корони, а тягар влади, через яку доводиться часто відсувати на другий план свої бажання.

Ось вона – шапка-корона Мономаха. Її надівали на голову московському царю того дня, коли він посідав трон. Важить вона майже кілограм і виготовлена із золотих пластин, оздоблених коштовним камінням.

За тих часів це називалося «вінчанням на царство», а корони іменували вінцями. І це правильно, тому що слово корона в перекладі з латині означає «вінець». Саме вінці були на головах правителів та імператорів Стародавнього Риму. Їх виготовляли із золота, а пізніше почали додавати ще й коштовні камені.

У давні часи прості вінці з лавра або дуба покладали на голови переможців у спортивних змаганнях. А воїнів, які відзначалися хоробрістю, нагороджували вінцями, схожими на «променисту» корону: вінець із зубцями – для тих, хто першим піднявся на стіну фортеці, та вінець із корабельними носами – для тих, хто брав корабель на абордаж.

У Стародавньому Єгипті правителі-фараони носили «пшент». Білу частину, схожу на пляшку, встромляли в червону, схожу на стілець. Це вказувало на те, що фараон править і Південним, і Північним Єгиптом.

Ассирійські та вавилонські правителі носили високу, пряму повстану шапку, оздоблену золотом і коштовностями. Називали її тіарою. Важила вона не так і багато, зате життя її «носіїв» – верховних правителів – було доволі непростим і навіть небезпечним.

З плином часу корони, діадеми й вінці набули іншого вигляду. Наприклад, в англійських королів тепер дві головні корони.

Корону святого Едуарда монархи надівають лише один-єдиний раз – під час коронації. Маса корони – 2,23 кг. Утримувати її на голові не так просто! На додаток – довга мантия з парчі завважки 10 кг і важкі золоті берло та держава. У підсумку королівське вбрання важить приблизно 15 кг, не враховуючи сукні, браслетів і решти прикрас. Хто сказав, що королевою бути легко?

Другу корону – корону Британської імперії – королева надіває наприкінці коронації й користується нею раз на рік під час відкриття парламенту. На цей захід корону привозять під охороною на спеціальній подушечці.

В інших випадках нинішня королева Англії носить діадеми. Це полегшений варіант корони або тіари. Тіари відрізняються тим, що не змикаються в повне коло. Незважаючи на те, що діадеми й тіари значно легші, відповідальність королеви від цього не зменшується!

Діадема

Тіара

МЯУ!

Мама-кішка й тато-кіт дуже втомилися, шукаючи своїх малят у зграї сусідських кошенят. Ви можете їм допомогти! У пошуках бере участь 2–4 гравців.

ГРА МІСТИТЬ:

- 30 карток із кошенятами;
- 8 карток із котами;
- 20 жетонів-мишенят.

ХІД ГРИ

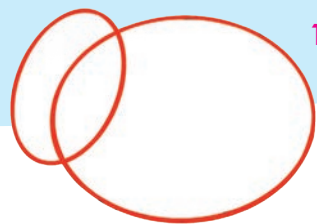
1. Перемішайте картки з кошенятами та розкладіть їх у центрі малюнком догори.
2. Картки з котами покладіть поруч малюнком донизу.

3. Гравці по черзі беруть собі дві картки з котами й за командою одночасно їх перевертають.
4. Після цього гравцям потрібно якнайшвидше знайти трьох кошенят, які за забарвленням відповідають парі дорослих котів.
5. Якщо дорослі коти різного кольору, то й у масті кожного кошеняти мають бути ці кольори.
6. Якщо дорослі коти одного кольору, то всі троє кошенят мають бути цього кольору.
7. Гравець, який найшвидше знайде трьох своїх кошенят, повинен вигукнути «Мяу!». Цієї миті пошук кошенят припиняється, а гравець отримує жетон-мишеня.
8. Примітка: якщо гравець вигукнув «Мяу!», але помилився щодо одного або декількох кошенят, то повинен відвернутися. Тим часом інші учасники гри повертають трьох його кошенят у центр. Коли гравець повернеться, то всі учасники можуть продовжити пошук кошенят, доки хтось із них не вигукне «Мяу!».
9. Особливий випадок: якщо двоє гравців узяли котів з однаковим забарвленням, то «Мяу!» може вигукнути той, хто знайшов більше кошенят такої масті (двох або трьох).
10. Після отримання жетона-мишеняти гравці повертають у центр картки з кошенятами. Перемішують їх і розкладають, а також перетасовують і кладуть поруч стосик із котами. Гра триває.
11. Весела й нескладна гра завершується тоді, коли будуть розібрані всі жетони з мишенятами або коли хтось із гравців першим збере п'ять мишенят.

Уважно дотримуючись схеми, ти зможеш намалювати барана породи лохтан. Не тисни на олівець, щоб малюнок був охайним.

Малюємо ЛОХТАНА

1. Познач на папері два овали: голову й тулуб барана.

2. Намалюй очі, ніс, рот і вуха барана. Познач лінії ніг. Зайві лінії зітри.

3. Намалюй пару верхніх рогів. Зверни увагу, що вони довші за нижні. Домалюй копита й хвіст. Зайві лінії зітри.

4. Намалюй другу пару рогів і шерсть барана. Зайві лінії зітри.

5. Домалюй смужки на рогах і дзвіночок на шийі барана.

6. Розфарбуй малюнок.

— Ой, привіт!
Ти хто? Баран?
— Так, точніше
я лохтан!
Острів Мен —
мій рідний край:
Ліси, луки, небокрай.
Похизуюсь я хоч трохи:
Маю я чотири роги!
Запитаю тет-а-тет:
Намалюєш мій портрет?

Найцінніший вінець

Вінці завжди були або символом влади, або нагородою за досягнення, або можливістю виявити людині шану.

Цар Давид, завоювавши столицю аммонітян, зняв із голови їхнього правителя царський вінець і надів його собі на голову. Той вінець важив талант золота, а це 29-34 кг! Складно уявити цінність такого вінця, але ще складніше збагнути, як його можна втримати на голові! Уважають, що цей вінець використовували тільки для коронації, тому довго його не носили. Він був символом влади над землею аммонітян, і, надівши його на голову, Давид показав, що тепер ця влада належить йому.

За часів персидського царя Ахашвероша вінці отримали ті, хто не дуже до цього прагнув: дівчина Естер, котру цар поко-

хав і зробив царицею, увінчавши її голову короною, та її дядько Мордехай, який дізнався про змову проти царя й запобіг замаху на його життя. Цікаво, що віддавати честь Мордехая за наказом царя довелося людині, яка сама хотіла його провчити! Радник царя Гаман ненавидів Мордехая за те, що той не кланявся йому, як усі. А тепер Гаманові довелося самому вбрати Мордехая в царські шати, увінчати короною, посадити на коня й вивести на майдан, щоб усі бачили, як цар винагороджує вірних слуг. Так трапляється в житті: хтось докладає всіх зусиль і прагне в будь-який спосіб прославитися, але зрештою славу отримує той, хто насправді її заслуговує.

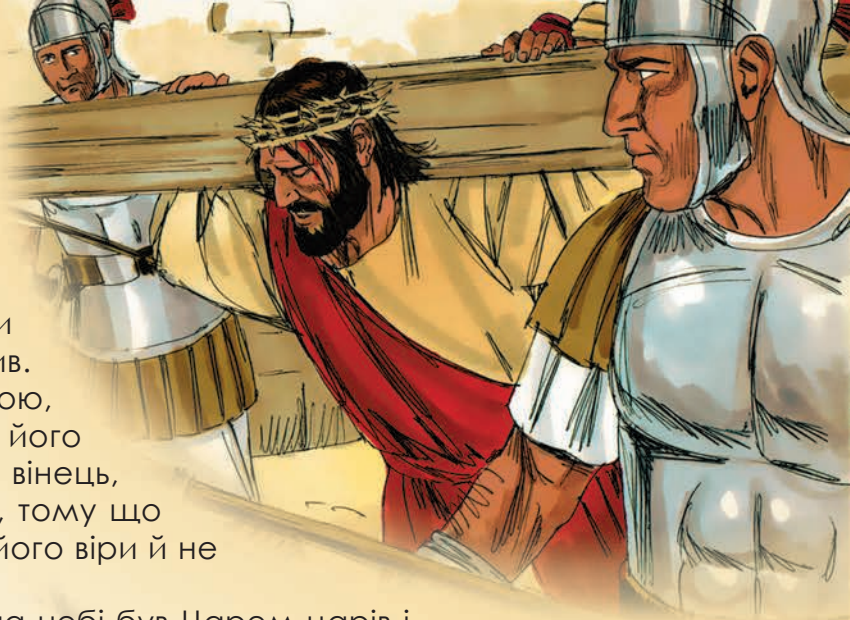
Однак буває й навпаки: людина, гідна вінця, потрапляє в халепу. Давним-давно жив на Землі Йов. Це був мудрий, добрий і вельми шанований чоловік, але його спіткало горе: Йов утратив своє майно, дітей

і захворів на тяжку недугу. Люди ж, бачачи таке, вирішили, що це Божя кара, і почали цуратися Йова, як найбільшого грішника. «Він стягнув з мене славу мою і вінця зняв мені з голови!», — скаржився в молитві Богові Йов, хоч, звісно, ніякого золотого чи срібного вінця він до цього часу не носив. Його «вінцем», тобто особливою відзнакою, були мудрість, доброта та чесність, за що його поважали інші люди. Це найважливіший вінець, який у Божих очах так і залишився на Йові, тому що навіть складні випробування не похитнули його віри й не змінили характеру.

Жив на світі ще один Чоловік, Котрий на небі був Царем царів і Паном над панами. Він залишив усі почесті й славу, щоб народитися на Землі в бідній сім'ї, прожити коротке життя, допомагаючи людям, спасаючи їх від хвороб та смерті, й отримати за це терновий вінець і тяжку смерть на хресті. Звати Його Ісус Христос. Він — Божий Син і Бог!

Чому Він вирішив відмовитися від корони величі й прийняти колючий вінець? Тому що дуже любить людей. Тільки так, Своєю смертю, Він міг спасти всіх нас від покарання за наші гріхи. Він помер замість нас, але Сам не був винен, тому Бог воскресив Його. І тепер Ісус знову на небі, а на голові Його сяє золотий вінець Творця та Спасителя. Однак не це є головним для Нього! Головне для Бога — те, що тепер для всіх, хто вірить в Ісуса й очікує Його повернення на Землю, Він приготував особливі вінці. Біблія називає їх вінцями праведності, вінцями похвали або вінцями надії. Це вінці вічного життя в Царстві Бога, яке Він встановить на Землі для всіх, хто любить Господа й хоче жити згідно з Його

Як добре,
що на Ісусові
більше немає
того тернового
вінця!

Невже Ісус Сам
надіне мені вінець?
Я, напевно, одразу ж його
зніму й покладу до Його
ніг. За що мені вінець?
Це ж Він віддав за мене
життя!

КАЗКА ПРО САМООЦІНКУ

Дідусю, нещодавно я почув, як про одного чоловіка сказали, що він живе з короною на голові, але ж у нього немає ніякої корони! Що це означає?

Яшенько, думаю, що тут ідеться не про справжню корону. Щоб ти краще зрозумів, розповім тобі казку.

Жила-була Самооцінка. Вона чинила так, як на той момент про себе думала й відчувала. Інколи вона сумнівалася у своїх силах і тоді йшла за порадою та підтримкою до інших. Полюбляла добрі жарти: жартувала сама й щиро сміялася із чужих дотепів, але засмучувалася через злі жарти й несправедливі звинувачення. Полюбляла спілкування, щиро раділа своїм і чужим перемогам, не боялася програвати. Загалом була нормальною, здоровою Самооцінкою.

Проте одного разу Самооцінка підхопила вірус. Дуже неприємний і небезпечний «коронавірус». Трапилося це непомітно. Спочатку їй дедалі більше подобалася похвала: якщо раніше Самооцінка робила щось просто так, із бажання допомогти, то тепер вона очікувала похвали за кожен учинок, а інколи — навіть цілого свята на свою честь! Якщо раптом цього не траплялося, вона дуже ображалася.

На жаль, це стало помітно не відразу, тому хвороба встигла доволі стрімко розвинутися. Самооцінка почала говорити тільки про себе й порівнювати себе з іншими. Вислови «Я роблю це краще, ніж...» або «А мене вчора вчитель похвалив за...» лунали дедалі частіше. Крім того, її жарти ставали злими й принизливими.

Те, що Самооцінка хвора, усі остаточно зрозуміли, коли на її голові з'явилася корона. Так-

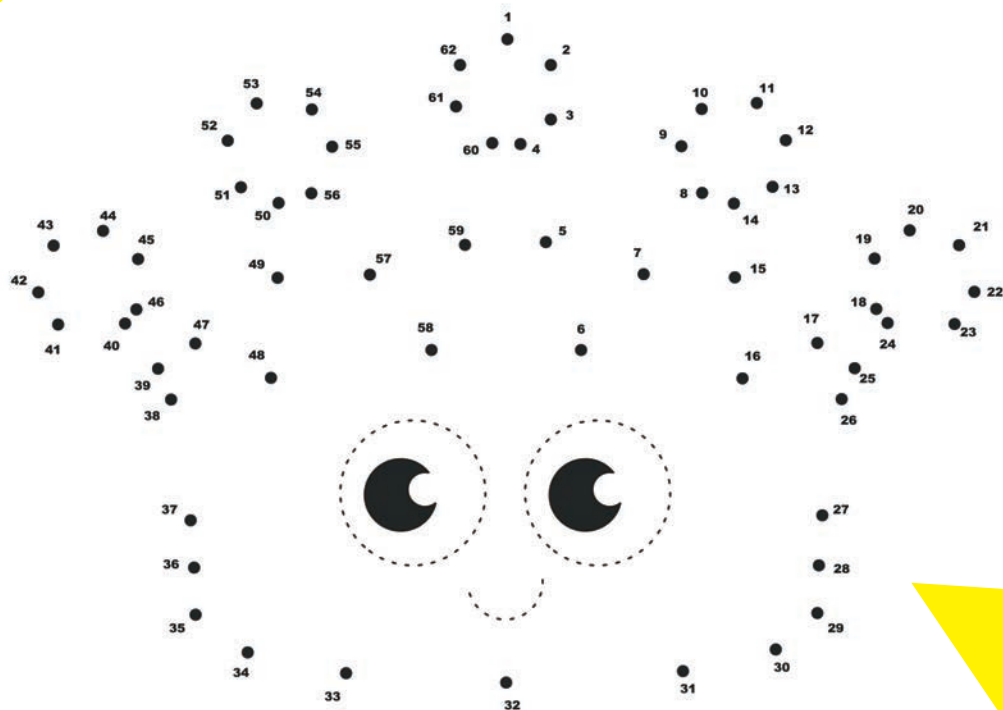
так, справжнісінька корона! Вона Самооцінці дуже сподобалася, і та часто й довго стояла перед дзеркалом, розглядаючи й вихваляючи себе. У неї залишалося дедалі менше часу на те, щоб навчитися чогось нового. Та й навіщо, адже вона й так стільки всього вміє й робить це найкраще! А якщо й траплялися невдачі, яких, до слова, ставало дедалі більше, Самооцінка звинувачувала в цьому інших: одні прискіпуються, другі заздряють, треті влаштовують їй каверзи. Винен був хто завгодно, тільки не вона сама!

Корона на голові дедалі більше заважала Самооцінці правильно оцінювати події. Через неї вона втрачала справжніх друзів, спілкувалася тільки з тими, хто її хвалив і звеличував. Вона припинила братися за щось нове й незнайоме, боячись, що хтось виявиться кращим. Водночас іншим вона говорила, що їй просто не хочеться. Замість бути нормальною й здоровою Самооцінка стала хворою й завищеною, але самій собі вона

в цьому не зізнавалася.

Якби не справжні друзі, які не полишили Самооцінку, незважаючи на її злі жарти, і допомогли їй позбутися корони, нагадавши якою вона була раніше, то невідомо, чим би ця хвороба закінчилася.

Ось така вона небезпечна — «коронна хвороба»!

Сполучи крапки
за цифрами.
Розфарбуй ма-
люнок.

ЇХНЯ БАТЬКІВЩИНА – МЕН

Ці дивовижні тварини родом з острова Мен. Для місцевих жителів бачити їх – звичне явище, а ось ті, хто зустрине їх уперше, можуть здивуватися.

МЕНСЬКА БЕЗХВОСТА КІШКА

Кішку без хвоста складно сприймати як щось звичне, чи не так? Проте тільки не на острові Мен, тому що саме тут батьківщина менксів – безхвостих кішок. Хвости ці коти не втрачають, а просто такими народжуються.

Лонгі-менкс

Бобтейл

Рампі-райсер

Залежно від довжини хвоста бувають: рампі – менкси без хвоста; рампі-райсер – замість хвоста в них жмут шерсті; стампі — з дуже коротким гачкуватим хвостиком; лонгі – у них хвостик довший, ніж у стампі.

Чому так трапилося, достеменно не відомо. Дехто вважає, що фінікійські моряки торговельних суден під час подорожі до Японії колись прихопили із собою на борт котів-бобтейлів і привезли їх на острів Мен. А втім, цю версію не вважають науковою.

Хай там як, усі коти менської породи народжуються безхвостими або короткохвостими.

Рампі-менкс

Через довгі задні лапи менкси не ходять, а радше стрибають, тому їх часто порівнюють із кроликами. Вони товариські, грайливі й добротливі, чудово ладнають з іншими тваринами, можуть навіть порозумітися із собаками! Щоправда, на рибок або маленьких гризунів вони, найімовірніше, полюватимуть. Що вдієш, інстинкт!

Менкси люблять лежати, згорнувшись клубочком, на колінах господаря. Також їм подобається ходити за всіма «хвостиком», щоб завжди знати, що відбувається в домі. Вони з неабияким задоволенням беруть участь у дитячих забавах. Однак не слід забувати, що будь-якому котові не сподобається, якщо його смикатимуть за вуха, вуса чи хвіст. Однак про хвіст менкси найменше хвилюються!

Якщо менкса змалечку навчати, то з нього вийде вихований і лагідний домашній улюбленець. Тільки на одне менські коти можуть образитися: на брак уваги!

МЕНСЬКИЙ ЛОХТАН

Вівці з острова Мен не менш дивовижні, ніж коти. Хвости в них такі, як і мають бути в овець і баранів. А ось із рогами – трохи перебір. Замість двох рогів менські лохтани мають аж чотири! Трапляються навіть шестирогі лохтани, але вкрай рідко.

Слово **лохтан** походить від місцевого вислову, який означає «сіра миша». Такого кольору хутро в цих тварин!

Кажуть, що менські вівці жили на острові ще за часів вікінгів, і їх справді можна назвати найбільш «менськими» з усіх тварин острова.

І менкси, і лохтани зображені на монетах своєї батьківщини – острова Мен!

Гобелен — це цупка, зіграна вручну картина або міцна тканина з візерунком, з якої потім роблять скатертини, килими й сумки. Щоб зігнати гобелен, знадобляться фантазія, хист і багато терпіння. Застосуй свою фантазію та терпіння, щоб не зігнати, а розфарбувати гобелен.

РОЗФАРБУЙ СВІЙ ГОБЕЛЕН

Бутерброд КОРОНА

**Тобі
знадобляться:**

- варене яйце;
- жовтий і червоний помідори;
- огірок;
- темний хліб;
- світлий хліб;
- соєвий майонез;
- альгінова ікра.

1. Візьми дві скибки темного хліба й виріж із них прямокутники, обрізавши скоринки.
2. Намасти два хлібних прямокутники соєвим майонезом. На один із них виклади альгінову ікру, іншим шматочком хліба накрій бутерброд зверху.
3. Візьми скибку світлого хліба й розріж її на три трикутники, як показано на фото. Зверху намасти майонезом.
4. Виклади трикутники поруч із бутербродом так, щоб вийшла корона. Присип їх тертим жовтком.
5. Прикрась корону смугою з кружалець огірка та шматочками жовтого й червоного помідорів. Бутерброд готовий!

Смачного!

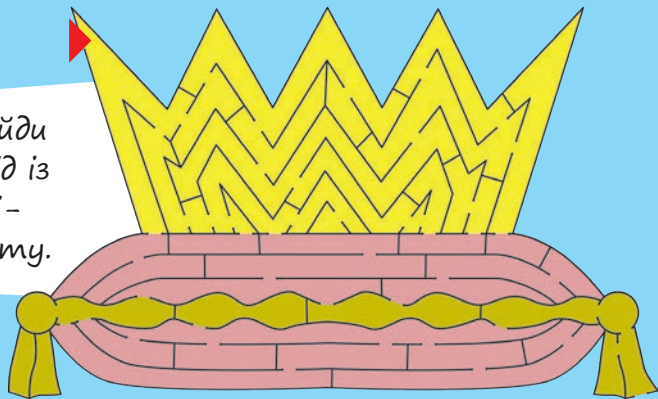
Знайди 15 відмінностей.

Пройди плу-
таницю -
і дізнаєшся,
яка квітка подоба-
ється
кожній із
принцес.

Яка тінь відповідає зображенню?

Знайди
вихід із
лабі-
ринту.

ВІДШУКАЙ СЛОВА

Корона, лохтан, острів, светр, лілія,
гобелен, фортеця, мушлі, усяди́хід,
орхідея, трамвай, паротяг, годинник,
коні, самооцінка, тіара, діадема.

РОЗВ'ЯЖИ СУДОКУ

1				
2				
3				
4				

Д	О	Р	Х	У	К	Ш	Д	К	М	В	С	А	К	С	М	О	Р	Х
І	К	О	Г	С	М	У	І	А	У	Ш	Ю	М	Ю	Л	А	К	Г	І
А	Ф	Н	О	Ю	В	К	О	Д	Е	Л	І	О	В	І	Л	І	О	Д
Е	Е	І	Д	Д	И	Х	Р	Ю	М	А	В	О	Ф	С	А	Я	А	Е
К	Ч	Л	О	Х	Ф	І	О	Н	О	Т	Р	Ц	О	Р	Т	Е	С	Я
П	А	У	С	Т	Г	Д	Г	А	Р	Х	А	І	Н	К	А	Ц	К	М
Ф	Р	С	Ю	А	О	Р	О	Д	И	Н	М	В	А	Й	В	Я	Ш	У
Г	О	В	Е	Н	Д	Ф	К	Г	Н	Н	Ф	К	М	О	Ю	Т	І	А
О	Т	Я	Т	Р	В	Г	Н	Л	Е	И	К	Ф	У	С	Т	В	Ю	Р
С	А	Г	С	А	Ф	О	Б	Е	Ю	О	Р	Х	Ш	Ф	Р	І	В	А

Відповіді:

с. 17: корона; с. 22: 1-Б, 1-Г, 3-В, 4-А;
синя тіара; с. 23: 1-Б, 2-В, 3-Г, 4-А.

УВАГА!

Замовити наші журнали «Дружболандія» ви можете, написавши листа на e-mail: dzherelo@ukr.net, а також зателефонувавши за номером **0 800 30 20 20**.

Дивися **дитячі програми** «Дружболандія» на сайті:

TV.NOPE.UA

Якщо ви бажаєте переказати кошти на розвиток журналу, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:

Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA75380805 00000000
26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви.

Побувай з нами там, де ти не був!

Тебе очікують незабутні пригоди в пошуках головного!

в наступному номері:

повернись до журналу

SKYPHONE

Журнал для підлітків 10-15 років

Завжди на зв'язку!

Подружися зі «Скайфоном»!

Пристроїв чимало є на світі, Знають їх дорослі й навіть діти. І смартфони, і айфони... Надійшла пора «Скайфону»! Стильний і доступний він, Ніби з Неба тобі дзвін. До зв'язку із Небесами Закликає нас із вами! У життєвий марафон Вирушай разом з SKYPHONE!

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Випусковий редактор: Олена Мехоношина
Відповідальний редактор: Людмила Поправкіна
Переклад: Олена Мехоношина

Редагування, коректура: Ганна Борисовська, Олена Мехоношина
Дизайн і верстка: Ганна Рафес
Автор текстів: Олена Поправкіна
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, г. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 428 - 84 - 38